

Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 13.11.1996, sp. zn. 15 Co 714/95, ECLI:CZ:KSHK:1996:15.CO.714.1995.1

Číslo: 12/1998

Právní věta:

Ve smyslu ustanovení § 42a o. z. lze odporovat právním úkonům, které učinil ten, vůči němuž má věřitel pohledávku přiznanou vykonatelným rozhodnutím.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 13.11.1996

Spisová značka: 15 Co 714/95

Číslo rozhodnutí: 12

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Odporovatelnost

Předpisy: 40/1964 Sb. § 42a

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud v Hradci Králové svým rozsudkem zamítl žalobu s návrhem, aby darovací smlouva, kterou K. N. a P. N. převedli vlastnické právo k domu čp. 1158 s pozemky parc. č. 1384, parc. č. 1385 a parc. č. 481/44 v T. na žalovanou, byla vůči žalobci právně neúčinná. Dále nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Dospěl k závěru, že nebyly splněny zákonné podmínky podle ustanovení § 42a o. z. Dlužníkem žalobce je veřejná obchodní společnost C. v H. Té také byla uložena povinnost zaplatit žalobci celkem 107 013,50 Kč a náklady řízení 10 520 Kč. Darovací smlouva, na základě níž byly na žalovanou převedeny nemovitosti, však byla uzavřena mezi K. N. a P. N. a žalovanou. Manželé N. však dlužníkem žalobce nejsou, a proto z jejich strany nešlo ani o právní úkon dlužníka.

Žalobce podal proti rozsudku odvolání. Namítal, že soud prvního stupně nesprávně posoudil vztah mezi manžely N. a obchodní společností C. Ti jako společníci ručí za její závazky veškerým svým majetkem společně a nerozdílně (§ 76 a § 86 obchodního zákoníku). Podle ustanovení § 312 a § 306 obch. zák. při aplikaci ustanovení § 261 odst. 3 písm. a) obch. zák. je věřitel oprávněn domáhat se splnění závazku na ručiteli v případě, že dlužník nesplnil splatný závazek, což se v daném případě ze strany věřitele nestalo. Proto je žalobce oprávněn domáhat se splnění splatného závazku vůči společnosti C. v H. u kteréhokoli ze společníků této společnosti z důvodu ručení. Jestliže ti však převedli svůj majetek na žalovanou, nemůže se žalobce domáhat uspokojení svého nároku z jejich

majetku. Za použití ustanovení § 853 o. z. a § 3 o. z. lze dospět k závěru, že volná dispozice společníků veřejné obchodní společnosti s jejich majetkem by byla v rozporu s dobrými mravy, neboť by to v konečném důsledku znamenalo, že věřitel může své pohledávky uspokojit pouze z majetku společnosti. Žalobce proto žádal, aby odvolací soud odvoláním napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení, a to z důvodu provedení dalších důkazů, které v řízení před soudem prvního stupně nebyly provedeny.

Krajský soud v Hradci Králové svým rozsudkem potvrdil rozsudek soudu prvního stupně.

Z odůvodnění:

Soud prvního stupně pro posouzení oprávněnosti žaloby dostatečně zjistil skutkový stav a vyvodil z něho správné právní závěry. Z ustanovení § 42a o. z. jednoznačně vyplývá, že věřitel se může domáhat jen určení, že dlužníkovy právní úkony, pokud zkracují uspokojení jeho vymahatelné pohledávky, jsou vůči němu právně neúčinné. Dlužníkem žalobce je C., veřejná obchodní společnost, se sídlem v H. Ta dluží žalobci 107 013,50 Kč včetně nákladů řízení 10 520 Kč a vůči ní má také žalobce podklad pro výkon rozhodnutí. Proto jen vůči této společnosti se žalobce může domáhat určení neúčinnosti právních úkonů podle citovaného ustanovení občanského zákoníku. Odvolatel má nepochybně pravdu v tom, že podle ustanovení § 76 obch. zák. společníci ručí za závazky společnosti společně a nerozdílně veškerým svým majetkem. Aby však žalobce mohl odporovat

právním úkonům učiněným K. N. a P. N. jako společníky C., veřejné obchodní společnosti, musel by se vůči nim jako ručitelům domáhat splnění jejich závazků nejdříve v nalézacím řízení a získat tak podklad pro soudní výkon rozhodnutí, který je pro úspěch žaloby nezbytný. Protože v dané věci se žalobce uspokojení svých pohledávek vůči K. N. a P. N. tímto způsobem nedomáhal, soud prvního stupně oprávněně žalobu zamítl.

Odvolací soud proto napadený rozsudek jako věcně správný potvrdil (§ 219 o. s. ř.).